

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121524296
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121524296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom T., E. XX, proti žalovanej: C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., H. XXXX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Škandíkom, bytom E. - P., U. XXXX/X, o zaplatenie sumy 2.277,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6Csp/14/2022-99 zo dňa 31. mája 2022, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

- Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 6Csp/14/2022-99 zo dňa 31.05.2022 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II).
- Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou postúpenou Okresným súdom Banská Bystrica v súlade s ust. § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, doručenou súdu dňa 17.03.2022, sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.277,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.277,39 eur od 17.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že pohľadávku nadobudol na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 uzatvorenej medzi R. N. T., a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 1, IČO: 31 320 155 (ďalej len „R.“), ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril dňa 11.01.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 6165364221, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyhlásil úver ku dňu 14.03.2019 za splatný. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanej doručené dňa 09.04.2019. Žalobca si uplatňuje len časť postúpeného úveru vo výške dlžnej istiny.
- Žalovaná v rámci vyjadrenia k žalobe uviedla, že pôžičku si zobrala z R. a.s. ako študentka. Splácala ju podľa svojich možností. Neskôr ju nezvládala splácať vzhľadom na vysokú úrokovú sadzbu. V súčasnosti je na materskej dovolenke. Mala za to, že nárok je premlčaný.
- Žalobca považoval vyjadrenie žalovanej za nedôvodné. Uviedol, že žalovanej bola právnym predchodcom žalobcu zaslaná tretia upomienka. Keďže žalovaná omeškané splátky neuhradila, veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 15.03.2019, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 29.11.2018. Žaloba bola podaná na súd dňa 21.10.2021. Nárok tak nie je premlčaný.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi (Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička zo dňa 11.01.2016, list označený ako tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 11.02.2019, výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.03.2019, doručenka o neprevzatí výzvy v odbernej lehote a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.12.2022.

6. Následne citoval ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 525 ods. 2, § 39 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky a § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nakoľko nemal preukázané platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Právnym predchodcom žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úveru.

8. Bolo nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri nesplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce bolo, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka.

9. Súd mal za to, že právny predchodca žalobcu výzvou označenou ako tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 11.02.2019 oznámil žalovanej, že doteraz neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere zo dňa 11.01.2016. Eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 166,93 eur. Zároveň ju vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Ak aj žalobca uvádzal v priebehu sporu, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti jeho právny predchodca pristúpil pre splátku splatnú dňa 29.11.2018, takýmto spôsobom nemožno dopĺňať určitosť právneho úkonu (tretia upomienka).

10. Podľa súdu právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon, ako to učinil žalobca v priebehu sporu. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Navyiac ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Uvádza sa len, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku, preto vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstva so zostatkom 2.413,55 eur. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktorej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), bolo nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2022 sp. zn. 7CoCsp/1/2022). Žalovaná tak ani nemala možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplateniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatenie úveru. Navyše aj z označenia predmetnej výzvy - tretia upomienka - pokus o zmier mohla žalovaná ako spotrebiteľ nadobudnúť mylnú predstavu, že sa nejedná o (poslednú pred zosplatením) výzvu v súlade s § 53 ods.

9 Občianskeho zákonníka, ale snahu veriteľa o zmierné vyriešenie veci, keďže z označenia je zrejmé, že sa jedná o v poradí tretiu upomienku - výzvu. Banka využila možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré však súd posúdil ako neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok. Banka tak postúpila žalobcovi pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť pred termínom konečnej splatnosti (29.12.2023).

11. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Právny predchodca žalobcu však mohol postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené aj pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré v danom prípade neboli splnené. Žalobca bol povinný dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Keďže súd nemal preukázanú základnú podmienku pre postúpenie pohľadávky, splatnosť spotrebiteľského úveru, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie mal vecný dopad na výsledok sporu v podobe zamietnutia žaloby. Z dôvodu procesnej ekonomie sa nezaoberal ďalšou argumentáciou strán sporu.

12. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, a to odvolávajúc sa na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ C. s. p.

14. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že spolu so žalobou bola súdu doručená nielen tretia upomienka zo dňa 11.02.2019 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto žalovanej, a to pod číslom zásielky RE645502012SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 11.02.2019, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny, a taktiež výzva jeho právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručkovou obálkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Predmetné výzvy boli doručované žalovanej na adresu ňou uvedenú v uzavretej zmluve, pričom počas trvania úverového vzťahu žalovaná neoznámila jeho právnenému predchodcovi inú adresu na prijímanie písomností, a teda on preukázal, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovanej. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016, príp. sp. zn. 5Cdo 129/2010). Vzhľadom k tomu, že žalovaná ani napriek tomu omeškané splátky neuhradila, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru dňa 15.03.2019.

15. Citujúc ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách žalobca uviedol, že z tohto vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu, že on v tomto konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, mal za nesporné, že k zosplateniu a tiež k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR z 01. apríla 2015 sp. zn. I.ÚS 640/2014.

16. Podľa žalobcu správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že mu v tomto spore svedčí aktívna legitímácia. Navrhol tak, aby odvolací súd na základe ust. § 388 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.277,39 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.277,39 eur od 17.04.2019 do zaplatenia a priznal mu náhradu trov konania.

17. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 25.07.2022 súhlasila s právnym názorom okresného súdu. Nesúhlasila s názorom žalobcu o neformálnosti právnych úkonov, nakoľko sa v tomto prípade

jedná o spotrebiteľský spor, kde tým, že neboli zo strany žalobcu dodržané právne postupy uvedené v rozsudku, boli porušené a zastreté dôležité práva spotrebiteľa.

18. Žalobca na vyjadrenie žalovanej písomne nereagoval.

19. Krajský súd, ako súd odvolací, (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

20. S prihliadnutím k rozsahu odvolania žalobcu bol predmetom prieskumu odvolacieho súdu rozsudok okresného súdu, ktorým žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie nakoľko nemal preukázané platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Právnym predchodcom žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru.

21. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offa, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.06.2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014).

22. Podľa § 380 ods. 1 C. s. p. je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi a v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia prihliada ex offa len na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Ide o vyjadrenie zásady rovnosti zbraní a zásady kontradiktórnosti civilného sporového konania v štádiu konania odvolacieho. Uvedené v praxi znamená, že odvolací súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza výslovné vo svojom odvolaní.

23. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci jeho postupu, ktorá by sa týkala procesných podmienok. Mohol preto vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

24. Preskúmaním dôvodov žalobcom podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom právne neargumentoval proti záverom súdu prvej inštancie, ktorý nemal preukázané platné postúpenie pohľadávky pretože právnym predchodcom žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Konkrétne totiž súd uviedol, že uvedená výzva zo dňa 11.02.2019 nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Je neurčitá a nezrozumiteľná. Z výzvy nevyplýva ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Nemohlo tak dôjsť k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Banka tak podľa súdu postúpila žalobcovi pohľadávka bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť pred termínom konečnej splatnosti (29.12.2013). Žalobca v odvolaní hlavne poukazoval na preukázanie, že tretia upomienka zo dňa 11.02.2019 (výzva na úhradu omeškanej splátky) bola zasielaná do dispozičnej sféry žalovanej. Uvedené však okresný súd vo veci samej neposudzoval.

25. Pokiaľ žalobca následne reagoval len tým, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnuté brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov, považoval odvolací súd túto reakciu za všeobecnú, bez bližšieho ozrejmenia súvislosti s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

26. Napriek uvedenému si odvolací súd osvojuje záver, že „ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia troch mesiacov z omeškania so zaplatením splátky a jednak na zákonnú lehotu 15

dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa a vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s odsekom 9 § 53 Občianskeho zákonníka. Zákomom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok“ (komentár k ustanoveniu § 53 ods. 9 občiansky zákonník z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števec a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015).

26. Uvedené námietky žalobcu v odvolaní podľa odvolacieho súdu tak bolo potrebné považovať hlavne za nekorešponujúce s dôvodmi, pre ktoré súd žalobu zamietol.

27. Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania založeného na zásade úspechu žalovanej v spore (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p.

28. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).